

BIBLICKÉ TEXTY:

Sofonjáš 1, 7.12-18: Ztiš se před Panovníkem Hospodinem, vždyť den Hospodinův je blízko! Hospodin připravil oběť, jako svaté oddělil ty, které pozval. V té době prohledám Jeruzalém se svítilnami, ztrestám muže, kteří jsou jako zkyslé víno nad svým kalem, kteří si v srdci říkají: „Hospodin neudělá nic dobrého ani zlého.“ V plen bude vydán jejich blahobyť a jejich domovy ve zpusťování; vystaví domy, a nebudou v nich bydlet, vysázejí vinice, a vína z nich neokusí. Veliký den Hospodinův je blízko, je blízký a převelice rychlý. Slyš, Hospodinův den je tady! Zoufale volá bohatýr do boje. Onen den bude dnem prchlivosti, dnem soužení a tísně, dnem ničení a zkázy, dnem tmy a temnot, dnem oblaku a mrákoty, dnem polnice a válečného ryku nad opevněnými městy, nad vyvýšenými cimbuřími. Sešlu na lidi soužení a budou tápat jako slepci, neboť zhřešili proti Hospodinu; jejich krev bude odklizená jako prach, jejich vnitřnosti jako mrva. Jejich stříbro ani zlato je nedokáže v den Hospodinovy prchlivosti vysvobodit; ohněm jeho rozhorlení bude pozřena celá země. Ano, učiní náhlý konec všem obyvatelům země!

1. Tesalonickým 5, 1-11: Není nutné, bratří, psát vám něco o době a hodině. Sami přece dobře víte, že den Páně přijde, jako přichází zloděj v noci. Až budou říkat ‚je pokoj, nic nehrozí‘, tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou. Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj. Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě. Nespěme tedy jako ostatní, nýbrž bděme a budme střízliví. Ti, kdo spí, spí v noci, a kdo se opíjejí, opíjejí se v noci. My však, kteří patříme dni, budme střízliví, oblečme si víru a lásku jako pancíř a naději na spásu jako přilbu. Vždyť Bůh nás neurčil k tomu, abychom propadli jeho hněvu, nýbrž abychom došli spásy skrze našeho Pána Ježíše Krista. On zemřel za nás, abychom my, ať živí či zemřelí, žili spolu s ním. Proto se navzájem povzbuzujte a buďte jeden druhému oporou, jak to již činíte.

Matouš 25, 14-30: Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek; jednomu dal pět hřiven, druhému dvě, třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět. Tak i ten, který měl dvě, získal jiné dvě. Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána. Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. Přistoupil ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.‘ Jeho pán mu odpověděl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.‘ Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal.‘ Jeho pán mu odpověděl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný,

ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.' Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: ‚Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk, sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Bál jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří.' Jeho pán mu odpověděl: ‚Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal. Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven! Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. A toho neužitečného služebníka uvrhněte ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.'

Svobodně se rozhodnout

V pátek 17. listopadu jsme slavili státní svátek Den boje za svobodu a demokracii. Já osobně jsem nebyla ještě ani na světě, tak se mi to těžko představuje. Ale většina z vás tuto dobu prožila. Když jsem si četla dnešní tři texty a připravovala kázání, objevilo se téma SVOBODA, SVOBODNĚ SE ROZHODOVAT. První čtení je ze SZ od proroka Sofonjáše. Čteme: „Ztiš se před panovníkem Hospodinem, vždyť den Hospodinův je blízko!“ Den Hospodinův je varování, kdy se lid opět rozhodl zneužívat náboženství proti člověku, dokonce lidé obchodovali s Bohem, říká: „Přijde zánik, protože jste opustili Hospodina!“ Ale proč ho lidé opustili? Přece je Sofonjáš varoval. Mohli se svobodně rozhodnout pro zánik, či život. I když jim nabízí učinit pokání, záchranu, přesto musí učinit náhlý konec všem obyvatelům země. Ve druhém čtení nám Pavel připomíná: „Nepatříme noci ani temnotě, nespíme, bděme a budme střízliví!“ Bůh nás neurčil k tomu, abychom propadli jeho hněvu, nýbrž abychom došli spásy skrze našeho Pána J. K. Když si uvědomíme, jak je to obtížné v každodenním životě občas nepropadnout hněvu. Kolikrát za den se rozčilujeme. My se dokážeme rozčilovat stále dokola, např. nad minulostí nebo historií. Místo abychom si řekli, už se to stalo, poučme se a pojďme to udělat jinak a lépe. Vynaložit pozornost novým směrem. Ale minulost nás dokáže držet a my se jí nechceme vzdát. Pavel klade důraz na vzájemném povzbuzení, nepíše tam, podporujte se v hněvu a vzájemném negativismu a zlobě. V evangeliu máme známý příběh, který jsme slyšeli, o hřivnách. Můžeme si představit, že hřivny jsou dary a schopnosti, které dává Pán učedníkům. Každý z nás obdržel dary a schopnosti a je na naší svobodné vůli, zda je budeme rozvíjet a uplatňovat. Možná si klademe otázku, proč každému dal jiný počet. Možná, že Bůh dává každému schopnosti, které potřebuje a také podle možností jednotlivce. Budeme-li používat dary a schopnosti, které nám Pán dal, bez ohledu na to, kolik těchto darů a schopností máme nebo jaké mohou být povahy, bude nám Pán žehnat a bude nám vždy dobře. V příběhu je i jeden služebník, který svou hřivnu ukryje. Tady můžeme vidět, že strach nám může zabránit, abychom používali dary a schopnosti, které nám Pán dal. Vráťím se na začátek, ať je to odklonění od víry v Pána Boha nebo hněv a negativismus ze života, či naší minulosti nebo nerozvíjení a nesení zodpovědnosti našich schopností a darů, vždy se můžeme svobodně rozhodnout. Dnes totiž bojujeme za svobodu každý sám v sobě, ale i ta skutečnost, jestli k tomu přizveme Boha nebo ne, je pouze v našich rukou. Proto se snažme navzájem se podporovat, rozvíjet své dary a schopnosti beze strachu. S Boží pomocí nám to půjde vždy lépe.